VOL. 61. No. 15, AUGUST 1, 1969 61. ÉVF. 15. SZÁM, 1969. AUGUSZTUS 1.

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Rev. G. B. Balla 12-69
326 East 78th St.,
NEW YORK, N.Y. 10021

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America — Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"Az Evangélium Istennek hatalma" (Róma 1:16)

61. Magyar Baptista Konferencia

Nyugodt légkörben, hálás érzülettel és bizakodó hangulatban gyűlt össze az amerikai magyar baptisták lelkes csoportja New Brunswickban, a High Street Baptist Churchben július 10—13 között. A High Street Baptist Church eredetileg az Első Magyar Baptista Gyülekezet volt. A High Street Baptist Church tagjainak nagy része már angol nyelvű, de a szívük és vendégszeretetük magyar. A New Brunswick-i testvérek mintha visszafordítanák az idő kerekét: *magyarosítanak*. Magyarosítják pásztorukat, Austin testvért. Ez az amerikai származású prédikátor meglepte és megörvendeztette a konvenció népét magyar nyelvű énekével és egy-egy elejtett magyar nyelvű mondatával.

VÉR TESTVÉR EMLÉKEZETE

A konvenció megállapított sorrendjén úgy szólva az utolsó pillanatban változtatás történt. Vér testvér tett volna jelentést mindnyájunk szívéhez közelálló ügyről, a külmisszióról. Az Úr beleszólt a program-bizottság munkájába. Vér testvért elszólította közülünk egy magasabb beszámolóra. A mi konferenciai sorrendpontunk már csak Vér testvér emlékét idézte fel. A konvenciói megemlékezést Schaffer Ferenc alelnök testvér vezette. Először Steg testvérnő, szövetségünk pénztárnoka szólt Vér testvér áldozatos életéről, majd Dr. Udvarnoki Béla elnök vázolta Vér testvér jelentőségét az amerikai magyar baptista munkában. Végül Balla György titkár mondott hálaimát Vér testvér áldásos, munkás életéért.

A konvenció megemlékezett a gyűlésen az özvegyről, akinek keresztyéni hűsége volt az Úr után Vér testvér legerősebb támasza. A konvenció elnöke a gyűlés megbízásából levélben fejezte ki a konferencia tagjainak a részvétét.

Vér testvérről való megemlékezés után a konvenció meghallgatta a megnyitó estén a Bethesda Otthonról szóló jelentést. A jelentést Kurtz Lajos testvér, az intézet társ-gondnoka (a másik gondnok Kurtz Lajosné testvér) tette meg. Az est utolsó programszámában a konvenció elnöke mondta el angol nyelvű előadását "What Can We Expect in Religious Life?" címen.

A KONVENCIÓ TÉMÁJA

"Az Evangélium, Isten hatalma", volt az idézet Pál apostol római leveléből, amiről a gyűlés előadói szóltak. Az előadók nevei: *Szabadi Gusztáv*, Detroit; *Dr. Haraszti Sándor*, Atlanta; *David Lindsay*, Bridgeport; *Henry Austin*, New Brunswick és *Leobardo Estrada*, New York. Az utóbbi a vasárnap délelőtti Istentiszteletet vezette. Az előadó személye, képzettsége és előkészülete magas színvonalú előadás-sorozatot eredményezett. Az előadások nagy része jönni fog lapunk következő számaiban.

A TÁRGYALÁSOK

A két tárgyalási napon meghallgatta a gyűlés a titkár, a pénztárnokok (szövetségi, Bethesda Otthon és irodalmi ügy) a két bizottság (a misszi-irodalom és vagyonügy) jelentését. A titkár és a pénztárosok jelentését a konferencia tudomásul vette. A bizottságok jelentése adta meg az alapot a kérdésekre és hozzászólásokra.

A misszió-irodalmi bizottság jelentéséből itt ki kell emelnünk a lapok ügyét. Az Evangéliumi Hírnök csak szövetségi támogatással tudja fenntartani magát. A Biblia Magyarázót a következő évben ismét kiadjuk. A Biblia Magyarázó írói: *Petre Gábor, Balla György, Major Mihály* és *Vajda Pál*. Az Evangéliumi Hírnökből példányonként kb. 160 ajándékszámot küldünk főképpen külföldön élő magyar testvéreinknek.

A vagyonügyi bizottság Kish Elemér lelkes és gondos vezetése mellett a költségvetést terjesztette a gyülés elé. Ebben a költségvetésben az volt az új, hogy a gyűlés tagjai egy egységes képet láthattak, amelyben belmisszió, külmisszió, irodalom és a Bethesda Otthon céljaira előirányzott bevételek és kiadások ügyében határozhattak.

Elhunyt testvéreinkről Fülöp Árpád, New York-i prédikátor testvérünk vezetésével emlékezett meg a konvenció.

A gyűlés Lengyel testvér javaslatára a következő üdvözlő táviratot küldte az Egyesült Államok elnökének:

"The President of the United States of America, Washington, D. C.

The Hungarian Baptist Convention of America in its annual meeting at New Brunswick, N. J. authorized me to send its greetings and good wishes. The Hungarian Baptists as true sons of America are praying for you. May God richly bless you

EVANGÉLIUMI HÍRNÖK
GOSPEL MESSENGER

Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
Palm Bay, Fla., 748 Fordham Rd., 32901

Editor — Szerkesztő:
DR. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive,
Murfreesboro, North Carolina 27855
Telefon: (919) 398-4646

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

Subscription fee: $4.00 per year

Előfizetés és címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szász
1619 Edward Ave., Canton, Ohio 44705

FONTOS: Címváltozást, kérjük, jelentsék Szász János lapkezelőnek.

Printed by
Classic Printing Corporation
9029 Lorain Ave., Cleveland, Oh. 44102

with His power and wisdom to lead the free world to peace and prespe-rity.

Bela Udvarnoki, president,
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855"

A konvenció örömmel vette az amerikai csehszlovák baptista szövetség elnökének, John E. Karenkonak az üdvözletét. A konvenció elnöke válaszolt az üdvözlésre.

NÉHÁNY HATÁROZAT

A gyűlés határozatai közül lapunk hasábjaira tartozik három közérdekű ügy.

1. Az 1970-ben tartandó konferencia helyéül a gyűlés elfogadta a New York-i gyülekezet meghívását. *A 62. konvenció* eszerint *New Yorkban 1970. július 9—12. között fog összegyűlni.*

2. Petre Gábor testvér javaslatára a konvenció tovább folytatja az amerikai magyar baptista történelmi anyag (lapok, iratok, levelek, képek és könyvek) gyűjtését. A megőrzendő történelmi értékű anyagot a következő címen tárolják: *748 Fordham Rd., Palm Bay, Florida, 32901.* Kívánatos, hogy a könyvek és iratok tisztán, jókarban érkezzenek, ámbár történelmi szempontból a megrongált irat és könyv is igen értékes.

3. A konvenció kimondta, hogy az Evangéliumi Hírnök csak olyan gyűjtési kérelmet közölhet, amelyet az elnökség jóváhagyott.

A KONVENCIÓ VEZETŐSÉGE

Elnökség:

Dr. Udvarnoki Béla, elnök.
Orosz Attila, alelnök.
Balla B. György, titkár.
Mrs. Mary K. Steg, pénztáros.

Jegyzők:

Szerencsy Józsefné,
Bánkuti Lajos.

A Misszió-Irodalmi Bizottság tagjai:

Fülöp Árpád,
Gaál Bertalan,
Dr. Haraszti Sándor,
Kish Ernő,
Petre Gábor,
Dr. Udvarnoki Béla

Irodalmi pénztáros:

Szász János

A Vagyonügyi Bizottság tagjai:

Attila Tivadarné,
Bánkuti Lajos,
Haydn János,
Kish Elemér,
Kish Ernő,
Schaffer Ferenc,
Steg Mária
Balla György titkár és Kurtz Lajos gondnok hivatalból tagok.

ÁLTALÁNOS ÉSZREVÉTELEK

A konferencia zökkenő nélkül, nyugodtan tárgyalt. Sok idő nem volt egyik szövetségi szerv részére sem. A tapasztalat azonban az, hogy amelyik előadó, vagy bizottság jól átgondoltan szólt, vagy tette a jelentést, annak volt elég ideje a tárgyrend előírása szerint. A nyugodt tárgyalást a bizottságok gondos előkészülete tette lehetővé. Mindkét bizottság összeült csütörtök délelőtt és délután s utána még többször is. Ebben a tekintetben a vagyonügyi bizottságot Kish Elemér elnöklete alatt kell kiemelni dicsérettel és köszönettel. *Jó bizottsági előkészület jó közgyűlést eredményez.* Köszönet illeti Schaffer Ferenc testvér alelnököt, aki tényleg az elnök mellett állt és hathatósan segített. Hasonlóképpen dicsérettel kell megemlítenünk Vajda Pál testvért, aki "beugrásával" helyettesítette távollevő jegyzőinket.

A High Street-i gyülekezet nagy szeretettel, előkészülettel és sok szolgálattal látta a konferenciát. Köszönjük az igen szíves fogadtatást.

Nézzünk ismét előre lelkesedéssel és tettrekészséggel. Gondoljunk az előttünk álló feladatokra és lehetőségekre s végezzük az Úr munkáját kedvvel és örömmel.

U. B.

Szélesítik a Fő Országutakat!

Mostanában több államon
Kellett, hogy átutazzak,
Meglepett, hogy mindenfelé
Szélesítik az utat.

Hegyet-dombot lebontanak
Völgyeket betöltenek,
Számtalan sok erős gépek
Robbanásig feszülnek!

A széles, sima utakon
Észvesztő gyorsasággal
Könnyen gurulnak a kocsik
Nincs akadály útjukban . . .

Míg kimondtunk egy mondatot
Mérföldeken túl vagyunk
Minél gyorsabbá kell tenni
Céltalan rohanásunk!

Ma már nem kell emberi ész
Merre tájékozódjunk?
Utak, jelzőtáblák visznek
Hogy hová kell eljutnunk . . .

Fizikai életünkben
Amíg ennek örölünk,
Addig lelki életünkben
Szörnyen meg kell döbbenünk!

Minden igaz, keskeny utat
Sátán most kiszélesít,
Keskeny útról senki nem tud,
Elavult az réges-rég . . .
Ki e modern széles úton
Elkezdte a rohanást
Le nem térhet többé róla,
Az ÚT viszi őt tovább!
Vajon hová?

Nyíl

KERESZTYÉNI KÖTELESSÉG

Vér Ferenc előadása a "Prédikátor-Diakónus Gyűlésen", Clevelandban 1969. április hó 26-án.

"Egymás terhét hordozzátok és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét. Mert kiki a maga terhét hordozza." (Gal. 6:2.)

Amikor Pál apostol e sorokat írta, elsősorban lelki teherhordozásra gondolt. Arra a testvéri segítségre, mellyel egymásnak tartozunk. A testvériségen belül minden teherhordás, beleértve a mások terhét is, kötelességünk. Minél távolabb vagyunk Krisztustól, annál több és nagyobb a teher és minél közelebb, annál kevesebb és kisebb. Őnála magától megoldódik lelki terhünk. Ezért mondta az Úr Jézus: "Vegyétek fel magatokra az én igámat (életemet), mert az én igám gyönyörűséges és az én terhem könnyű" (Mt. 11:29-30). Az Úr közelében könnyű a teher hordása.

A teherhordásban Isten mutat példát. Mikor Ádám és Éva evett a tiltott fa gyümölcséből, Isten kiűzte őket a paradicsomból. De mindjárt a bűnbeesés után megszánta őket és szabadítót ígért nekik. Később azt mondta: "Bánom azért, hogy teremtettem embert a földön és bánkódék az ő szívében" (I. Móz. 6:6). De utána Nóénak megparancsolta, hogy építsen bárkát. Ha Isten szívesen segít az embernek a teherhordozásban, mennyivel inkább kell nekünk is hasonlóképpen cselekednünk.

Amikor Pál apostol a galáciabelieknél teherhordásról beszél, úgy gondolja, hogy a segítség szelídlelkűséggel menjen végbe. A szelídlelkűség nagy segítség más terhének a hordozásában.

A bűnnek egy-két olyan nemét említem, amelyet mint terhet mindenkinek hordoznia és szenvednie kell. Ilyen teher népünkön az alkoholizmus. Régen a nagy alkohol-fogyasztók a férfiak voltak, ma már nincs nagy különbség a férfi és a nők alkoholfogyasztása között. Az Egyesült Államokban hét millió alkoholista van. Ebből három millió munkaképtelen és gyógyíthatatlan. Az ország többet költ alkoholra, mint élelemre. Az alkoholizmus sajnos nem hal ki az egyénnel, mert öröklődik. Ide kell sorolni a kábítószerek élvezőit is. Vajon nem azért magas az adónk, mert ezeknek az embereknek a családját az államnak kell eltartani?

Egy másik teher társadalmunkban a válás. Tíz évvel ezelőtt Ohióban öt házasságkötésre egy elválás jutott. Ma már minden négyre jut egy. Ki viseli ilyenkor ennek következményeit, a terhet? A feleség, a gyermek, vagy az állam? A gyermekeknek élni és nőni kell, s neveltetésük igen sokszor az állam terhére megy. Érdekel minket idősebbeket ez a kérdés? Vagy feleljük azt, amit Kain: "Avagy őrizője vagyok az én atyámfiának?" (I. Móz. 4:9) Ötven évvel ezelőtt egy evangélizáción voltam. Vasárnap reggel az evangélista felesége állt fel a szószékre. Nagy érdeklődéssel várta mindenki, vajon mit fog e nő mondani. Ő nagyon ügyesen a következőket mondta. "Kedves Testvéreim! Az én munkám a legszebb munka, mert én jó gyerekeket nevelek Isten országának, s jó polgárokat az országnak. Ha ti is jó gyermekeket neveltetek volna, akkor most nem volna szükség evangélizációra." E beszéd szíven ütött engem is, s megkérdeztem magamtól, hogy nevelem én a gyermekeimet? Ennek a tehernek a hordásában mindnyájunknak segíteni kell. Ha jó gyermekeket neveltünk volna, akkor most nem volna ilyen sok válás és neveletlen gyermek.

Nagy teher a háború. Az Egyesült Államok eddig 333.000 embert vesztett. Ezek a katonák életüket adták a szabadságért. Haláluk után a családjuk fenntartása az államra száll. Nekik is volt édesanyjuk, feleségük vagy gyermekük. Egy háború után még hatvan esztendeig élnek a súlyos sebesültek, akiket úgy kell gondozni, mint a csecsemőket, etetni, itatni és tisztába tenni. És mégis minden 25 évben van egy háború. Miért van háború? Mert bűn jött e világba és mi a bűnnek terhe alatt nyögünk. Imádkozzunk a békéért, mert ez nagyon szép teherviselés.

A világ lakosainak száma ma kb. 3.5 milliárd. A szaporodás évente 55 millió. A hit és a vallásosság nem halad párhuzamosan a szaporodással, tehát a prédikátornak nem kell félni attól, hogy nem lesz kinek prédikálni. De lassan az sem lesz, aki prédikáljon. Egy methodista püspök azt jósolta, hogy a következő 25 esztendőben nagyon nehéz sorsuk lesz az egyházaknak. Nem lesz elég prédikátor. Hol vannak a régi Livingston, Judsoné Kornya, Tóth, Udvarnoki, Balogh és Sunday-ok? Itt azokra gondolok, akik ringatták a miszszió bölcsőjét. Ők elmondhatták: "Nékem pedig megfeszíttetett a világ és én is a világnak." (Gal. 6:14)

Ma sok helyen a fizetés a fontos, nem pedig a munka. Nem így volt ez régen! Pál azt mondja, mindenki elhagyott, "csak Lukács van velem". (II. Tim. 4:11). De olvassuk el, hogy ír erről a magányról a filippibelieknek (Fil. 4:3-19). Pálnak az volt az öröme, ha másokon segíthetett. A munka számára sokszor fáradságos volt, de örömmel végezte. Jézus hasonlóan fejezte ki magát: "Az én eledelem pedig az, hogy annak akaratát cselekedjem, aki elküldött engem és az ő dolgát elvégezzem." (Jn. 4:3) Oncken, a német baptizmus megalapítója Nagyszalontán Kornya Mihály felavatásakor azt mondta: "Minden baptista egy misszionárius." Ez annyit jelent, hogy minden hívőnek érezni és tudni kell, hogy neki elhivatása van. Embertársaink elsüllyednek a bűnben. Vállalunk-e terhet értük?

Részt veszünk az adakozásban? A baptista gyülekezetbe csak egyenként lehet bejutni. A fölvételnél egy bizottsági tag megkérdezte tőlem, hogy mi a véleményem az adakozásról. Sajnálattal gondolok vissza azokra az egyénekre, akik csak azért tértek át hozzánk, mert nem kell az egyházadót fizetni. Az egyházadó mai értékben 5.75 dollárt tett ki. Ez az adakozás ma is nagyon kevés lenne egy gyülekezetben.

A tizedet nem az egyház állapította meg. Az első áldozat Kain és Ábelé volt. E két testvér hálával gondolt Istenre, ki minden jóval ellátta őket s ezért hálaáldozatot mutattak be az Úrnak. A tized Jákóbtól származik, s ezt az egyház el is fogadta. "És az a kő, melyet oszlopul állítottam fel, Isten háza lészen, és valamit adándasz nékem, annak tizedét ne-

ked adom." (I. Móz. 29:22) Jákób akkor tette ezt a fogadalmat, mikor testvére elől menekült. Később, mikor már papok és léviták is voltak, ezt olvassuk: "A földnek minden tizedrésze, a föld vetéséből, a fa gyümölcséből az Úré, szentség az Úrnak. És ha valaki meg akar valamit váltani az ő tizedéből, adja hozzá annak ötödrészét. És minden tizede a baromnak és juhnak, mindabból ami a vessző alatt átmegy, a tizedik az Úrnak legyen szentelve." (III. Mózes 27:30-32) Malakiásnak azt mondja az Úr: "Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen." (Mal. 3:10)

Ezt bizonyítja a saraptai özvegy is, akinek nem volt elég korsója, hogy eltegye az olajat, melyet Isten Illés által megsokasított. (I. Kir. 17: 14). Krisztus egyháza nem tud tized nélkül terhet viselni. A gyülekezeti és a szövetségi terhet nekünk kell viselni. Ha mi nem segítünk a magyar misszión, ne gondolja senki, hogy azt egy idegen nemzet fogja segíteni.

A napokban megnéztem egy statisztikát az egyházak adakozásáról. Az elsők az adakozásban az adventisták évi 302.00 dollárral. Mi baptisták 192.00 dollárt adtunk egy évre személyenként. Az adventistáknak csak 450.000 tagjuk van és mégis nekik van a legtöbb misszionáriusuk, a legtöbb iskolájuk és kórházuk az egész világon. Nekünk 42 évbe került, míg egy misszionáriust ki tudtudtunk küldeni külföldre. Mi akik világosságban élünk, eltűrjük, hogy mások a sötétségben éljenek?

Testvéreim! Ha mi nem érezzük egyénileg és gyülekezetileg a teherhordás fontosságát, akkor valami baj van. "Fel, mert az éj fog jönni, reggelen állj munkába." Ha látjuk a közömbösséget álljunk munkába, hordozzuk a terhet és indítson meg minket is a szükség, mint az énekírót: "Fáj a szívünk, hogyha látjuk a sok népet gondtalan, járni ott a széles úton, hol a bűn országa van."

Dr. Waffel azt mondta egyszer, hogy a gyülekezetnek csak 10 százaléka hordja a munka terhét. Vonatkozik ez úgy az anyagi, mint a lelki térre. Nézzünk végig és kérdezzük meg, nem így van ez ma is? Mi volna, ha fordítva lenne, s 90 százaléka adna és dolgozna és csak 10 százaléka volna tétlen. Isten embereket használ fel munkája végzésére. Az Úr felhasználta Gedeont, Deborát, Nóét, ki velem együtt szegény prédikátor volt. Fölhasználta Jónást, akit mi sokszor megvetünk. Ninive kb. 500.000 lakosú város lehetett. Hol találunk a múltban, vagy a jelenben egy olyan nagy várost, mely egy ember, mint pl. Jónás prédikálására megtérjen? Pál Krisztus követőire bízta az Evangélium hirdetését. "Mit mondjak? Csakhogy minden módon, akár színből, akár szívből, a Krisztus prédikáltatik." (Fil. 1:18)

Jézus azt mondta: "Ha a tanítványok elhallgatnak, akkor a kövek fognak kiáltani." (Lk. 19:30) Vizsgáljuk meg magunkat, megértjük-e mit jelent terhet hordani. Vállaljuk-e a felelősséget keresztyéni hivatásunkhoz méltón? Vagy Kain módjára nemtörődömséggel mondjuk: "Avagy őrizője vagyok én az én atyámfiának." (I. Móz. 4:9) Úgy látom, hogy köztük nagyon kicsi az a csoport, mely vállalja a teherhordozást. Kérem az Urat, hogy biztasson és bátorítson minket a terhek hordozására.

Hírek...

Dr. Fülöp E. Róbert a magyar származású misszionárius Japánból egy évi szabadságra az Egyesült Államokba érkezett. Dr. Fülöp testvér az American Baptist Convention kiküldötte. Szülei id. Fülöp Lajos és neje a chicagói (West Pullman-i) gyülekezet tagjai. Amelyik gyülekezet kívánja Dr. Fülöp testvérünk szolgálatát, írjon a következő címre:

Mr. H. Knudsen
American Baptist Foreign
Mission Society
Valley Forge, Pa. 19481

◆

Az Amerikai Biblia Társaság jelenti: A *teljes Bibliát* 242 nyelvre és tájszólásra fordították le. Az újszövetségi fordítások száma 320. (Előző szám 307). Biblia részleteket 830 nyelvre és tájszólásra fordították le. (Az előző szám 777). Az előbbiek szerint a Biblia, részben vagy egészben 1392 nyelven és tájszóláson jelent meg. A számok helyes értékeléséhez hozzá kell tennünk azt, hogy a földkerekségen becslés szerint 2700 nyelven és tájszóláson beszélnek. A Bibliát még igen sok nyelvre le kell fordítani.

◆

A legújabb magyar bibliafordítás (az újtestamentomi rész) a Magyar Biblia Tanács munkájának az eredményeként ebben az évben elkészül. Romániában 1967-ben a kormány megengedte 100.000 Biblia nyomtatását és terjesztését. Jó tudnunk, hogy a Károly-féle magyar fordítás 1590-ben jelent meg, 21 évvel az angol King James fordítás előtt.

◆

New Orleans, La. (BP) Angolul értők értékelni és élvezni fogják a következő idézetet abból a prédikációból, amit S. M. Lockridge, néger prédikátor, a San Diego-i (Calif) Calvary Baptist Church lelkipásztora mondott a déli baptista konvención. Krisztus dicsőségéről ezt mondta:

"He precedes all others... He is captain of the conquerors, leader of the legislators, hero of the heroes, king of princes and Lord of Lords..." "He did not have to put his signature at the corner of the sunrise because He is the owner!"... "He didn't need to put his name on the laundry tag for the meadows... or carve his initials on the mountains or take out a copy-right on the songs he gave the birds to sing."

A prédikáció után Dr. Criswell, a 14.000 tagot számláló dallasi első baptista gyülekezet prédikátora és a konvenció elnöke feltartotta a jobb kezét és így kiáltott:

"Somebody hold this gavel while I shout!"

A szónoknak volt egy megjegyzése az "Isten meghalt" elméletre:

"Who assassinated him? What coroner was called? Who was so well acquinted with him that he could identify the deceased? Why was I not called as a member of the family?"

Nők rovata

Rovatvezető: *Szerencsy Józsefné*

Női konf. elnöke: Bányai Sándorné
Alelnök: Attila Tivadarné
Pénztáros: Kish Ernőné
Jegyző: Szabó Istvánné

Emlék a múltból, valóság a jelenből

A sok nyugtalanság, elemi csapás között is tapasztaljuk, hogy Isten kegyelme bátorítja, kíséri az Őtet félőket, és irgalmas azokhoz is, akik nem értékelik az Ő nagy szeretetét. A gondviselés nem mindig anyagiakban mutatkozik meg. Sokszor a küzdelem és szükség között érezhetjük meg legjobban az Úr közellétét és hozzánk való szeretetét.

Isten nem robot-gépet teremtett erre a földre, hanem embert, akibe "lehelte az életnek leheletét. Így lőn az ember élő lélekké." I. Móz. 2:7. Ez az ember csak Isten vezetése által tudja helyesen kormányozni élete sorsát. Pál apostol az egyik példája ennek, mert az ő élete is küzdelmekkel volt tele. Sok helyen megfordult, hogy vigye a feltámadott Krisztus üzenetét. Mikor Athénben prédikált "csacsogónak" nevezték őt el. Ap. Csel. 17:21. versben így ír az athéniekről: "Az athéniek pedig mindnyájan és az ott lakó jövevények, semmi másban nem valának foglalatosak, mint valami újságnak beszélésében és hallgatásában." Az apostol azonban próbálta megismertetni velük, az általuk "ismeretlen Istent", aki teremtette a világot, és aki a mennynek és földnek Ura. De mivel nem akarták az apostolt hallgatni, Pál kiméne azok közül és elment Korinthusba. Ma is nehéz megértetni az emberekkel, hogy Jézus világosan megmondotta, hogy van örökélet. Némelyek azt elhiszik, hogy egy ember testét meg lehet fagyasztani és évek múlva életre kelteni, de azt, hogy Jézus Krisztus az Isten fia harmadnapon feltámadt, azt kétségbe vonják.

Kanadában sokszor elnéztem a magvetőket. Nem kételkedve vetették a magot a földbe, hanem reménykedve, hogy áldás fogja követni nehéz munkájukat és lesz mit a kévékbe kötni az aratáskor.

Sokszor gondolok vissza Kanadára úgyis mint édesanya, hiszen egy kis sírhalom is jelzi az ott eltöltött éveinket. A hó talán sehol sem oly tiszta és olyan fehér, mint a kanadai síkságon. Tapasztalatokban gazdagon jöttünk vissza az Egyesült Államokba.

Évekig jártunk kocsin, egy lóval, amit egyik kedves testvér adott használatunkra. Kezdetben egyikünk sem értett a lóhajtáshoz. Férjem a gyeplőt kézbe vette és udvariasan kérte a Frank nevű lovat az indulásra. Frank azonban csak álldogált és visszza-vissza nézett reánk. Egyik testvér látta küzdelmünket a lóval, odaszólt: "Tatter testvér! Nem úgy kell azt!" — és egy ostorral jól végigvágott Frankon. Indult már most Frank, sőt szaladt is... Megtanulta "egy csapásra", hogy csak jobb a szép szó. Ezután nem használtuk az ostort. Frank tapasztalattal telve vitte a missziómunkás férjemet, melegbe, hidegbe, napsütésbe és viharba egyaránt, hogy hirdethesse az Evangélium drága üzenetét.

Nincs olyan ember ezen a földön, akinek életében ne lettek volna küzdelmei, vagy szomorúsága. De különbség van azok között, akik az Úrral kezdig meg napjaikat és nyugalomba hajtva fejüket az Úr kezébe ajánlják magukat — és a világ fiai között. Félelemre és aggodalomra nincs szükség, mert mint a filippibeliekhez írja az apostol: "Mert mindenre van erőm a Krisztusban, ki engem megerősít." (Fil. 4:13).

A tavasz, a nyár, a madár-sereg, mind hirdetik Isten nagy voltát az énekíróval együtt: Nagy vagy te Isten, nagy a te hatalmad!

Még összetartást is tanulhatunk a madaraktól. Együtt indulnak a messze útra, ha jön a hideg, és együtt jönnek vissza élvezni a meleg napokat. Egyik napon a fészekből kiesett egy madárka. Az én kis kutyám rögtön odaszaladt — de megtanítottam, hogy ne bántsa a madarakat — így csak vigyázta a leesett madárfiókát. Az anyamadár hangos csicsergéssel hívta a többi madarat segítségül, kik nagy zajt keltve siettek eleget tenni a hívásnak. A nagy zaj hallatára kimentem, és felvettem a kis madárkát és olyan helyre tettem, ahova az anyamadár bátran odaszállhatott. Most is csicsergett az anyamadár, és a kismadár is, de ebben a csicsergésben már vigasz és öröm volt. Egyik ember a másikkal — sajnos valóság — sokszor nem így történik, mint madár a madárral. Mentségül hozza, hogy nem akar "beleavatkozni", hiába hallatszik a segélytkérő hang és így sok ember áldozata lesz szerencsétlen körülményeinek. A közömbösség, nemtörődömség bűne sok ember lelkébe beférkőzik. Szomorú eset történt itt Chicagóban, mikor egy lelkészt fajtestvérei megtámadtak és addig ütötték-verték, míg egyik szemét elvesztette. Sok arramenő nem figyelt a segélykiáltásra s kérdezem magamtól, hol van az irgalmas samaritánus? Vagy úgy van közöttünk is, mint Pál apostol mondta az athéniekről: "...mindnyájan és az ott lakó jövevények között semmi másban nem valának foglalatosak, mint valami újságnak beszélésében és hallgatásában."

Figyeljük meg tehát mit mond az Úr Jézus nekünk Máté 25:40. versében.

Bizony mondom nektek, amennyiben cselekedjétek eggyel az én legkisebb atyámfiai közül, én velem cselekedtétek meg."

Tatter Vilmosné

Amit az idő parancsol

Tavasszal a fa nem halasztja
a lombnyílást másik tavaszra.

És nézz a költöző madárra:
ha ősz van, ő elindul már ma.

Pontos ő is, mint a természet,
kiben köröd keringő rész lett.

Tévedhet az okos is: Ő nem!
Tudja mit tesz minden időben.

Hallgass te is, ha ily parancs szól —
s tedd, amit az idő parancsol.

Horváth Imre

Mit csinálsz itt Illyés?

(II. Kir. 19:9.)

Istennek szomorúságára van az, amikor azt látja, hogy az az ember, akit Ő tűzön-vízen megtartott, annak egy pillanatnyi megingás elég volt ahhoz, hogy visszakanyarodjon a régi természeti ember erőforrásaihoz és céltalan emberi vívódásaihoz. Ezt látjuk Illyésnél, de ezt láttuk a Péter esetében is, amikor az Úr feltámadása után visszament a halászathoz. Az ily állapotban levő ember úgy gondolja, hogy ő most is egy véleményen van az Istennel, és nem veszi észre, hogy Isten nincs egy véleményen vele.

Illyés nagy próféta, nagy hitű és Isten ügyéért mindenre kész férfiú volt. Egy nappal előbb 400 Baál papot csúfolt meg és pusztított el és egy nappal később nem bírt egy asszonnyal, Jezábellel szembe nézni. Mennyi neves embere Istennek maradt alul egy-egy asszonnyal való szembekerülésnél. Éva előtt nem szerzett érvényt Ádám a maga akaratának. Péter egy szolgáló leány erélyes bizonygató hatása alatt megtagadta Urát és Istenét. Illyés nem engedte magát az asszonytól legyőzetni, mint Ádám, nem tagadta meg az Urát, mint Péter, inkább elfutott, hogy "megmentse a maga életét".

Így kezdődik a bukás, a levertség állapota! Vajon mit tettünk volna? Ha testszerint cselekedtünk volna, ugyanez lett volna az eredmény. Aki még soha sem volt leverve, az még igen rövid ideje jár Jézussal. Illyést ugyanúgy leverte ez a dolog, mint közülünk bárkit. De a levertségnek is megvan az a különös haszna, hogy utána mélységesen leborulva tudjuk a felemeltetést értékelni! Ebbe esett bele az Úr nagy prófétája, Illyés. De Isten szeme elől nem tudott eltűnni. Jezábel elől elrejt a puszta, de Isten szeme előtt még a barlang sem olyan sötét, hogy elbújhatsz. Itt kereste meg az Úr Illyést is, de téged is megkeres és miként Illyésre, reád is szól: "Mit keresel itt, Illyés?" vagy Sándor, vagy akár Irén, vagy Gizella?

Sok minden másként történik azoknak az életében, akik Isten körül élnek. Hiába állsz félre, hiába bújsz el, Isten megkeres. Utánad megy és megkérdez: Mit csinálsz? Pál, amíg Saul volt tele volt emberi loholással, űzte a szenteket, ahol találta őket és egyszer az Úr Jézus utána ment és megállította a hajrában és megkérdezte: Miért kergetsz engem? Ez összerogyott a kérdés súlya alatt. Illyés felkelt az ismerős hangra és kiment az őt kereső Isten elé. Ebből láthatjuk, hogy az Úr nem kedvelte sem Illyés megfutamodását, sem a páli öldöklő módszereket, mert Isten sohasem a mi módszereinkre tekint, hanem az emberre, aki hivatva van itt ezen a földon az Isten képét hordani és annak a képnek a tisztaságát megőrizni.

Ez a jelenet mutatja, hogy nem ott vagy, ahol Isten a helyedet kijelölte, hanem a magad útján jársz, és ezt Isten nem nézi el szó nélkül! Ebben ez a nagy tanítás, hogy Isten személyes ügyet csinál a te bukásra hajló életed útjából. Milyen gyámoltalanul áll a barlang bejáratánál Ura és Istene előtt a nagy próféta: Illyés. Aki annyi sok dicsőségét látta és élte át Isten csodálatos erejének és szentségének, most megfutamodott.

Úrrá lett rajta a levertség és megbénította őt az Úr szolgálatában. A sorrend mindig ez: levertség-szökés-bujkálás és teljes leállás. Az őt kérdőre vonó Isten előtt ezzel válaszolt: "Búsulásom van az Úrért!" A levert állapot kézzelfogható bizonyítéka: búsulás. Ámde az Úr nem olyan Atyánk és Istenünk, hogy Őt a mi ilyenfajta búsulásunk meghatná. Egyáltalán nem! El kell tudni mondani nekünk is Pál apostollal, hogy: "Minden erővel megerősíttetem, az Ő dicsőségének hatalma szerint, minden kitartásra és hosszútűrésre örömmel"! (Kol. 1:11.) Hiszen Ő az, aki alkalmasakká tett minket a szentek örökségében való részvételre"! És ekkor tud hasznosan és Isten kedvére szolgálni és helytállni, aki már részes ebben. Szeretjük gyötörni magunkat a Neki végzett szolgálatért, de mondjuk juk meg, hogy nem ez az a munka, amelyik Isten tetszését élvezi, hanem az én teljes odaadásom az Úrnak! Amikor már én is el merem mondani, hogy nem én élek már, hanem él bennem az Úr Jézus Krisztus! És az életem hátralévő részét én már az Isten Fiában való hitben élem!

Ne függetlenítsük magunkat Isten Fia akaratától! Ha Ő szól, akkor legyen fülünk a hallásra, és engedelmes szívünk a cselekvésre! Nézzünk csak körül, hol is vagyunk mi most valóságban? Bent a gyülekezetben, vagy az utcán, vagy talán már a kapu előtt állunk? Meg kell hallanunk az Úr szavát, ott, ahol vagyunk, amikor ezt kérdezi: "Mit csinálsz itt gyermekem?" Isten gyermekeinek az Atyával való személyes viszonyuk alapja a KERESZT! Az igaz, hogy azért sem a Jezábelek, sem az ő körülötte levők nem kedvelnek bennünket.

Amint az Igéből tudjuk, az Úr Jézusnak kapcsolata volt az Atyával s Ő erről mindenütt bátran bizonyságot tett, de "nem is fogadták Őt be az övéi"! Ha valakinek a kereszt még nem keresztezte az életét, vagy más szóval Isten hangja még nem törte át körülötte az idegen hangzavart és nem hallotta meg az Ő hangját, amikor rászólt, "Mit csinálsz?", az álljon most elő és tegye vizsgálat tárgyává az élete elmúlt szakaszát, mert valahol valamit, a legfontosabbat elmulasztotta! A kereszt volt az egyetlen lehetőség, hogy megválttassunk és egyben utolsó lehetőségünk ahhoz, hogy *igazán boldogok lehessünk!*

Az igazi boldogság azonban más Isten szerint, mint a földi ember szerint. Aki mindent félre tett ennek az Istentől elrendelt boldogságnak az útjából — még saját magát is —, aki megöldökölte magában a test fel-fel bukkanó kívánságait, az ilyen ember már belehelte a boldogság levegőjét!

Ezt a levegőt nem zárta el Isten senki elől, mint ahogy a másikat, az éltető levegőt sem! Végy nagy lélegzetet belőle, leheld be, hiszen ez az, amellyel Isten körülvesz ma is téged! És menj ezzel az újult erővel, ezzel a boldoggá tett életeddel az Úr Jézus után és mondd el te is előtte leborulva, mint egyszer már valaki elmondta Neki: "Uram, követlek Téged valahová csak mégy!" És az Úr minden boldog ígérete beteljesedik rajtad.

Tóth Sándor

Elmúlás méltósággal

Egyik barátom hosszú betegség után elhunyt. Az orvosok hónapokkal a halála előtt megállapították, hogy betegsége gyógyíthatatlan. Mesterséges beavatkozással azonban orvosok heteken át életben tartották. Ez az életben tartás több ezer dollárba került. Szerencsére a család anyagi helyzete bírta a költségeket. A legtöbb családnál már nehézségeket okozna az ilyen pénzügyi teher.

Barátom esete és sok más hasonló eset felhoz egy kérdést, ami válaszra vár. A kérdés ez: *Meghosszabbítsuk-e hozzánktartozónk életét, gyógyíthatatlan betegség esetén mesterséges módon?*

Egyesek úgy látják, hogy az orvost esküje arra kötelezi, hogy az életet védje és hosszabbítsa és nem arra, hogy elvegye. Ezt az orvosi esküt úgy magyarázza egyik-másik, hogy az orvos határozottan esküt tett arra, hogy az életet hosszabbítja, amíg csak lehet. Mások úgy értelmezik az orvos kötelezettségét, hogy csupán arra tett ígéretet, hogy az életet nem veszi el és nem gyakorol "euthanasiát" (nem szószerinti fordításban: megszabadító halált.) Szerintem ez utóbbi a helyes értelmezés. Az eskü szövegében a fenti tárgyra a következő kitétel vonatkozik: "Senkinek nem adok halált okozó orvosságot, sem ilyen orvosságot nem javasolok."

Hallunk olyan érvelést, az élet mesterséges meghosszabbítása mellett, hogy az orvosi diagnózis (betegség megállapítás) téves lehet. Gyógyíthatatlannak mondja a beteget, holott gyógyítható lenne. Továbbá, mondja az ellenvetés, az orvos nem jövendölheti meg, mi Isten terve különleges esetekben. Ennélfogva az orvos kötelessége az, hogy vegye igénybe minden tudását és alkalmazzon minden módszert arra, hogy a beteget életben tartsa.

Egy további érvelés a beteg életben tartása mellett az, hogy ebből a gyakorlatból az orvosi tudomány sok tapasztalatra tehet szert s eképpen a tudomány fejlődik. Ha ez az érvelés helytálló, nem hinném, hogy egyes családok kötelessége lenne az orvosi tudomány fejlődésének pénzügyi teherviselése. Az orvos, a kórház, az orvos szövetségének és az állam vagy jótékonysági alapoknak kell vállalniok az élet meghosszabításával járó összegek fizetését.

Az is lehet, hogy a beteg maga kéri az életbentartást, bármilyen módon is, mivel fél a haláltól. Ez a félelem érthető annál, aki nem krisztusi, de nehezen érthető, hogy miért fél személyesen az, vagy miért félti keresztyén szeretteit az, aki maga is keresztyén? Végülis bármit tegyünk a halál egyszer úgyis utolér mindenkit. Halál ellen nincs orvosság és az életnek meg van a határa.

Az is az orvosi etikához tartozna, hogy a család, aki a költséget viseli, előre megközelítő felvilágosítást kapjon a felmerülő költségek nagyságáról. Ámbár a költség nem lehet a mesterséges életbentartásban döntő, kis jövedelmű családoknál nagy szerepet játszhat a határozat meghozatalában.

A legsúlyosabb és a döntő érv a betegé. Ez az érvelés különösen akkor esik súlyosan a latba, amikor a beteg maga dönt az életbentartás ellen. Ezt a döntést természetesen addig kell meghozni, amíg a beteg teljes gondolkozási képességgel bír. Ha "méltósággal" el akar távozni, és az kívánsága, hogy a természet rendje szerint mesterséges beavatkozás, vagy meghosszabbítás nélkül távozzék ez életből, közölje ezt a kívánságát az orvossal és hozzátartozóival. Az én családomban már van egy ilyen egyesség.

Miért ragaszkodnánk görcsösen ehhez az élethez, amikor rendelt napjaink és hasznos életünk végére értünk? Miért kívánnánk tovább élni, amikor már szeretteink és barátaink terhére lennénk? Miért nem mennénk, hogy az Úrral legyünk? Pál apostol így mondta: *"Nekem az élet Krisztus, s a meghalás nyereség."* (Filippi 1:21.) Tényleg így hisszük ezt mi is, vagy csak prédikáltunk és tanítottunk olyant, amit nem hiszünk?

T. B. Matson

A tékozló fiú imája

Én Uram! Istenem!
Hozzád futok sírva
Tékozló fiadként
kebledre borulva,
Zárj engem szerető
atyai szívedre,
Tengernyi sok bűnöm
ne vesd a szememre,
Ne vesd a szememre!

Jövök idegenből,
sötét éjszakából,
Jövök egy rombadőlt,
hazug, rút világból.
Tüskék megsebeztek,
föld véremet itta;
Megtérő fiadat, Uram,
fogadd vissza!
Uram! Fogadd vissza!

Nincs más hely számomra,
ahol megpihenjek,
Fájó sebeimre
balzsamot tehessek.
Csak ez az egy út volt, —
végigjöttem rajta,
Gyógyítsd meg a lelkem,
irgalomnak Atyja!
Irgalomnak Atyja!

Szerzője ismeretlen

Vidám elme, jó orvosság

Amerikában egy kis vidéki gyülekezet prédikátora egy pillantást vetett a perselyező tányérra s meglátott benne három öt centest. Kisvártatva megszólalt: "Úgy látom, hogy van köztünk egy skót vendég." A hátsópadból egy hang jött: "Igen, igen pásztor testvér, hárman vagyunk.

◆

Az ifjú férj nagy figyelmességgel és gyengédséggel szólt fiatal feleségéhez, aki az újszülött gyermeket dajkálgatta. "Kedvesem, tudom, hogy a gyermek nagy felelősséget és sok gondot jelent, de ne feledd azt a mondást, hogy 'aki a bölcsőt ringatja, az a világot kormányozza' ". "Ha ez így van — szólt az új mama — akkor vedd át a világot és kormányozd legalább egy óráig, amíg és kimegyek vásárolni." Ezzel a férje kezeibe tette a kis babát.

◆

A pénz nem minden, de a gyermekeket a szülőkkel kapcsolatban tartja.

CHRIST'S GREATEST PROMISE

Acts 2:1-47

After His death Jesus not only came back from the grave re-appearing to His apostles but He kept it up for 40 days—thus raising their faith and courage to the highest pitch. Then just before leaving them He gave His great promise. They supposed it pertained to their nation. They were not free. He had constantly talked about the Kingdom and they had been taught that Messiah would restore ancient freedom. He promised them power to go into lands and build the Kingdom—if they would but wait. In ten days, at Pentecost, the power came. Of course it was spiritual, not military or political. How easy it is for us to see things out of focus. We put little things as the big things.

But the big thing here is the Holy Spirit's coming. Just as Christmas is Christ's birth into humanity—though He was pre-existant always; so Pentecost is the Spirit's birth into humanity—though He is also eternal. Never was there a time when Christ did not exist; never was there a time when the Holy Spirit was not. Yet there came a day when each of these adapted Himself to human environs, manifested Himself in earthly relationships and undertook specific spheres of man's redemption.

Jesus had said "I must ascend that He may descend". "He will take my work and my words and make them real to you". So when Jesus ascended the spirit descended and that was evidence that Christ had finished His mediatorial work and was then seating Himself at the right hand of God—giving this dispensation over to the Spirit. Hence it could now be a spiritual gospel preached everywhere simultaneously.

Armed thus with spiritual ideals this small band can go forth to conquer the world. They are to be witnesses—to tell what they have experienced. At Jerusalem, in Judea, Samaria and then—the world. This power was yoked to a task. Men need big tasks. God gives us power commensurate with the task. A world task—"Lo, I am with you with all power!" Auto engines must not be raced standing idle with no load—bad for the engine. Millstones grind themselves away with no grist between them. Churches without big visions, big tasks, same way. *Imagine, Pentecostal power on a church without missions!*

Universal, world-wide are all ideals. Truth, like light, is every where diffused. Imagine gravitation refusing to operate except in a limited place. Love must be free to range the universe. "God so loved the *world*" — so must we. If a word from our president can send stocks up all over the world shall we withold the word of life from fainting millions?

This early brotherhood soon grew into the church. With no ecclasiasticism, small overhead organization, if any, it was rich in spiritual power and vision! The vast Roman Empire felt its impact. Temples and hoary cults crumbled. Sweeping ever onward, sowing its martyr-seeds of truth it overleaped all barriers and came to our fathers. It has belted the globe with the morning rays. Shall it grow into full-orbed light or shall we lapse into night again? On this occasion let us renew our zeal from the ideals of the founders of our great republic. How small and weak our nation was on the first glorious Fourth of July! Powerful only in ideals which even then the world admired we have now grown so rank with the weeds of materialism that there is grave danger of choking out those very ideals—the spirit indeed—that caused our being! Forbid it, Almightly—God!

R. E. S.

It is a wise man who can be trifty without being stingy; who can be generous without being wasteful.

•

Amíg valaki a pénzét *tárcájában* tartja, nincs baj, de ha a *szívében* hordja, az már súlyos teher.

Spurgeon.

Olvassuk tanulmányozzuk a Szentírást

Vasárnapi iskolai lecke. 1969. aug. 17. Izráel nem tartotta meg a szövetséget. Mózes IV. 13:17-18, 25, 30-31, 14:1-3, 26-32.

Hétfő, aug. 11. Kémek Kanaánban. Mózes IV. 13:1-3, 17-25.

Kedd, aug. 12. A kémek jelentése. Mózes IV. 13:26-33.

Szerda, aug. 13. Vissza Egyiptomba! Mózes 14:1-10/a.

Csüt. aug. 14. "Bocsáss meg e népnek." Mózes IV. 14:10/b-19.

Péntek, aug. 15. "Megbocsátottam." Mózes IV. 14:20-24.

Szomb., aug. 16. Vissza a pusztába! Mózes 14: 25-35.

Vas., aug. 17. Isten gondviselése. Mózes 20:2-11.

Vasárnapi iskolai lecke. 1969. aug. 24. Az ígéret földjét megkapják. Józsué 1:1-6; 24:1-2, 14-18.

Hétfő, aug. 18. Jó földet kaptak. Mózes V. 8:1-10.

Kedd, aug. 19. Józsué, a bátor vezér. Józsué 1:1-11.

Szerda, aug. 20. Készen a föld elfoglalásra. Józsué 3:1-13.

Csüt., aug. 21. "Mire valók ezek a kövek?" Józsué 4:19-24.

Péntek, aug. 22. Káleb hűsége jutalmat nyer. Józsué 14:6-13.

Szomb., aug. 23. "Az Úrnak szolgálunk!" Józsué 24:1, 14-25.

Vas., aug. 24. Az Úré a dicsőség. Mózes V. 9:1-5.

A Déli Baptista Szövetség június második hetében tartotta országos konferenciáját New Orleansban. A konvención több mint 16,000 delegátus jelent meg. A gyűlés nagy termében 12.295 ülőhely volt. Több száz küldött állt, vagy egyáltalán be sem ment. Sokan javasolják, hogy a déli baptista szövetséget fel kellene osztani három-négy kisebb csoportra. A 11 millió tagból ki telne több konvenció.